

Sygn. akt VU 1881/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Przybyłko

Protokolant: Ewelina Cyrkot

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku Z. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania Z. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 27 września 2012 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 września 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił Z. P. prawa do emerytury na podstawie art. 46 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz § 15 w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż wnioskodawca na dzień 31 grudnia 2008r. nie osiągnął wymaganego wieku, tj. 60 lat życia.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył Z. P. wskazując, że złożył wniosek o ponowne naliczenie przysługującej mu emerytury – w części socjalnej według obecnej kwoty bazowej, gdyż przepracował ponad wymagane 30 miesięcy (2.01.2007r. do 31.08.2012r.) oraz ukończył 60 lat życia w ubiegłym roku (ur. (...)). Podał, że z końcem 2006r. (29.12.2006r.) przeszedł na tzw. emeryturę nauczycielską bez względu na wiek na podstawie Karty Nauczyciela, natomiast ZUS potraktował go, jakby przechodził na emeryturę wg obecnie obowiązującej ustawy i doliczył jednocześnie okresy zatrudnienia do bieżącego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując treść zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 31.01.2007r. wnioskodawcy (ur. (...)) przyznano prawo do emerytury nauczycielskiej bez względu na wiek poczynając od 29.12.2006 r., tj. od ustania zatrudnienia.

Po przyznaniu prawa do świadczenia, wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu przez okres co najmniej 30 miesięcy.

W dniu 28.03.2012 r. ubezpieczony złożył w organie rentowym wniosek, w którym domagał się ponownego naliczenia emerytury – części socjalnej, według obecnej kwoty bazowej, gdyż przepracował 30 miesięcy oraz ukończył 60 lat.

Organ rentowy decyzją z dnia 23.04.2012r. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 ustawy emerytalnej, ponieważ na dzień 01.01.1999r. nie wykazał on 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nie udokumentował rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą, na rzecz którego praca była wykonywana bezpośrednio przed dniem ustalania prawa do emerytury.

W dniu 31.08.2012r. odwołujący ponownie złożył wniosek, który swoją treścią odpowiadał wnioskowi z dnia 28.03.2012 r. Do wniosku tego załączył dwa świadectwa pracy wystawione w dniu 31.08.2012r. przez pracodawców, u których odwołujący był zatrudniony bezpośrednio przed ustaleniem uprawnień emerytalnych, tj. przez Centrum (...)w G.oraz Zespół Szkół (...) w G..

d: dokumenty w aktach ZUS: t. I: decyzja z dnia 31.01.2007r., k. 39-40,

t. II: wniosek z 28.03.2012r., k. 1, decyzja z 23./04.2012r., k. 7, t. III:

wniosek z 31.08.2012r., k. 1

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 53 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 1, tj. wcześniej przyznanej emerytury, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Stosownie do treści ust. 4 przywołanego przepisu, ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Jak wynika z przywołanych przepisów, przy ustalaniu wysokości emerytury, do obliczenia której uwzględniono podstawę wymiaru innej emerytury, podstawę wymiaru nowego świadczenia (np. emerytury w wieku powszechnym) stanowi zwaloryzowana podstawa wymiaru poprzednio przyznanej emerytury (np. wcześniejszej w wieku 55/60 lat), zaś część socjalną ustala się jako 24% kwoty bazowej obowiązującej w dacie nabycia prawa do nowej emerytury, o ile zainteresowany posiada 30-miesięczny okres ubezpieczenia następujący po dacie przyznania pierwotnego świadczenia.

Tym samym by uzyskać prawo do naliczenia emerytury według nowej kwoty bazowej w części socjalnej uprawniony musi spełniać warunki do nowego świadczenia emerytalnego. W przypadku wnioskodawcy tym nowym świadczeniem mogłaby być wcześniejsza emerytura z tytułu pracy w warunkach szczególnych na podstawie art. 32 w zw. z art. 184 ustawy emerytalnej lub na podstawie art. 46 w zw. z art. 32 ustawy emerytalnej. Takim nowym świadczeniem byłaby też emerytura w wieku powszechnym, tj. ustalona na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej.

Organ rentowy słusznie ustalił, że wnioskodawca nie spełnia przesłanek warunkujących przyznanie prawa do emerytury na podstawie art. 46 w zw. z art. 32 ustawy emerytalnej, ponieważ przepis ten wymaga spełnienia warunków określonych w przepisie art. 32 ustawy emerytalnej (m.in. wiek 60 lat dla mężczyzn) do dnia 31 grudnia 2008r. (art. 46 ust.1 pkt 2). Wnioskodawca urodzony (...) wieku 60 lat nie osiągnął na dzień 31.12.2008r. Wnioskodawca nie spełnia też warunków do przyznania mu emerytury w oparciu o art. 184 w zw. z art. 32 ustawy emerytalnej, ponieważ przepis ten wymaga m.in., by na dzień 01.01.1999r. uprawniony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (25 lat dla mężczyzn). W decyzji z dnia 23 kwietnia 2012r. organ rentowy ustalił, że ubezpieczony

na dzień 01.01.1999r. wykazał 24 lata, miesiąc i 27 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Powyższych ustaleń wnioskodawca nie kwestionował. W ocenie Sądu ubezpieczony nie ma też prawa do emerytury na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej. Przepis ten stanowi, że wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie od dnia 1 kwietnia 1950 r. do dnia 30 czerwca 1950 r. wynosi co najmniej 65 lat i 10 miesięcy. Wnioskodawca takiego wieku na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie osiągnął.

Wobec braku podstaw do przyznania odwołującemu prawa do emerytury po emeryturze, w niniejszej sprawie nie może znaleźć zastosowania przepis art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej. Jak słusznie wskazał w odpowiedzi na odwołanie organ rentowy, wnioskodawca nie przechodzi z jednego świadczenia na drugie - niezmiennie jest uprawniony do tzw. emerytury nauczycielskiej przyznanej bez względu na wiek, a w konsekwencji - brak jest podstaw do przeliczenia pobieranego przez niego świadczenia na podstawie art. 53 ust. 3 i 4 ustawy emerytalnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.